

nogen Maade at ville flaa Brændevin fast som absolut Nødvendighedsartikel faa feiler jeg dog neppe ved at udtale, at mangen en Maadeholdsprædifikant, der paa det Jorrigste fordømmer Brændevin som den værste Gift, ofte selv tillader sig Nydelsen af andre flydende Gjenstande, der maaste i en endnu høiere Grad kunde stemples som unyttige og luxuriøse.

Cøbenhavn, den 28de Januar 1882.

G. P. Pederfen.

Nr. 27.

LII

Det af det høie Landsting i Anledning af det forelagte Lovforslag om Gold- og Skibsafgifter nedsatte Udvalg.

Uf det Rigsdagen forelagte Lovudkast fremgaar det, at Positionerne 57 og 58, Porcellæn, er foreslaaet nedsat i Gold:

Svidt fra 8 β = 16 $\frac{2}{3}$ Ore til 10 Ore pr. Pd.

Deboreret fra 16 β = 33 $\frac{1}{3}$ Ore til 20 Ore pr. Pd.
= 40 pCt.

Paa Grund heraf tillader undertegnede Eier af den kongelige Porcellænsfabrik sig herved at forsøge paa at paavise for det ærebe Udvalg, at en saadan Nedsættelse ikke alene vilde hemme og trykke den danske Porcellænsfabrikation, men at det endog er sandsynligt, at den derved, om kortere eller længere Tid, vilde blive nødsaget til at ophøre.

Selv med de nu bestaaende Goldsatser, respektive 16 $\frac{2}{3}$ og 33 $\frac{1}{3}$ Ore, er det ikke muligt at holde udenlandsk Konkurrence borte fra det danske Marked; fuldstændig at opnaa dette vilde selvfølgelig ikke være gjørligt, selv med høiere Indførselstold, idet Biebhaveri og forskjellig Smag altid vil foranlede, at fremmede Fabrikata i et vist Omfang finde Indgang her i Landet; men foruden saadanne, for det meste bedre og kostbarere Varer indføres der efter den sidste Goldnedsættelse i 1863 Nar for Nar, efter en tiltagende Maalestok, i Særdeleshed fra Tydskland, betydelige Kvantiteter ordinære Porcellænsager til Priser, hvormed det, selv efter at alle Omkostninger til Fragt og Gold ere tillagte, ikke er muligt for indenlandske Fabrikker at konkurrere med nogen Fordel. Det er Importen af saadanne Sager, som er mest fjendtlig for de indenlandske Fabrikers Interesser; at den vil stige yderligere, naar Goldet nedsættes, er piansynligt, og man maatte — hvis man overhovedet fortsatte sin Virksomhed — enten sælge en Del med ligefremt Tab eller reducere den iforveien ingenlunde betydelige Produktion, men netop dette Sidste er meget misligt. Det tør vistnok anses for almindelig bekjendt, at det er en Hovedopgave for en Fabrik at faae sin Produktion saa stor som muligt i Forhold til Fabrikens Størrelse, og at det ofte kan betale sig at sælge en Del af Produktionen uden Fordel (Overproduktion) for at opnaa Besparelser paa hele Fabrikationsmængden.

Ogsaa jeg har for den kongelige Porcellænsfabriks Bedkommende maattet følge denne Vej for efter Gode at konkurrere med Importen fra Tydskland, idet maaste neppe nogen anden Fabrikation mere maa søge at undgaa alle de Risikigheder, som flæbe ved en for ringe Produktion; men sættes Goldet yderligere ned, forværres Forholdet meget betydeligt.

Den gennemsnitlige aarlige Produktion paa den kongelige Porcellænsfabrik er omtrent 250,000 Pund, hvoraf omtrent $\frac{1}{4}$ deboreres. Den foreslaaede Goldreduktion vilde herpaa udgjøre:

187,500 Pd. à c. 6 $\frac{2}{3}$ Ore = Kr. 12,500.

62,500 Pd. à c. 13 $\frac{1}{3}$ Ore = Kr. 8,333.

Kr. 20,833.